

свѣтилъ на морци ти, што идѣли въ пристаниште тоо. Въ Александрия се събирали отъ много мѣста на Гръция учени люде, поети и художници, и имъ се плашало добрѣ отъ египетскити царие. Птоломеи ти нагласили най-богата книжница на свѣтъ тъ, въ която били събрани рѣкописни свитъци, които съдържавали съчинения та на гръцки ти писатели, и тамъ непрѣстайно работили съ стотини прѣписоваче. Тоя сборъ отъ рѣкописи (на брой до 700,000) заедно съ жилишта та за учени ти и за писатели ти съставяло едно учрѣждение, наречено *музей*. Музей тъ захващаталъ нѣколко богато украсени сгради, съединени съ царюви ти двореце. Отъ поети ти на тая така наречена *Александрийска* епоха на гръцко то просвѣштение прочутъ е *Теокритъ*, който е написалъ стихотворения отъ пастирскій животъ; а отъ учени ти люде най-прочутъ е математикъ *Евклидъ* и механикъ *Архимедъ* сиракузскій.

Птоломей III билъ оште и честитъ завоевателъ. Негова жена била хубавица Вереника, на която за честта едно отъ небесни ти съзвѣздя било наречено »Коса та на Вереника.« Нъ слѣдъ него зели да цароватъ царие, които не се отличавали отъ обикновени ти источни деспоти. Лютоста, безумна та раскошность и кървава та крамола за прѣстолъ тъ са главни ти имъ чърти. Само то цѣноване на гръцка та образованность въ Египетъ не траяло много: то било само въ Александрия, гръцкій градъ, та малко имало влияние на египетскій народъ.

3. *Сирийско то* царство било най-голѣмо; то се простирало отъ Срѣдиземно море до рѣка Индъ. Основателъ му билъ Селевкъ. Отъ негови ти прѣемници или Селевкиди най-прочутъ билъ Антиохъ III или Великй, врагъ на Римляне ти. Въ Сирия били направени много богати гръцки градове: за примѣръ, Палмира и столица та на Селевкиди ти хубава Антиохия (на сѣверний край на Финикия). Нъ и тамъ, както въ Египетъ, гръцко то образо-